

[Industriministeren]

være lykkedes det langtfra at nå til en enig indstilling. Udvalget delte sig i 8 forskellige grupper med hver sit bud på en ændret lovgivning.

Når jeg alligevel har ment at måtte fremsætte forslag om ændring af butikstidsloven, er baggrunden bl.a., at der siden 1976, hvor loven trådte i kraft, er sket ændringer i familiemønstret.

Reglen om, at den supplerende butikstid højest må fordeles over 3 dage, foreslås derfor ophævet. Det vil således være muligt at fordele anvendelsen af den supplerende butikstid over alle hverdage. En butik vil f.eks. efter forslaget få mulighed for at holde åbent mandag-fredag til kl. 18.30 og lørdag til kl. 13. Hvis en butik måtte ønske at holde åbent lørdag til kl. 14, kan den i det angivne eksempel frit vælge at forkorte åbningstiden, på hvilken anden ugedag der passer bedst til netop denne butiks forhold og kunder.

Samtidig foreslås, at den supplerende butikstid ikke kan placeres på ugens 5 første dage efter kl. 20.

Et andet aspekt, som jeg mener man bør tage hensyn til, er turismen. Vi ønsker jo alle at tilgode turistene, og at de skal komme i stort antal. Der bør så også være indkøbsmuligheder for dem. Derfor foreslås i § 5 a en ny bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte organisationer kan give tilladelse til udvidede butikstider for butikker beliggende i områder, der i særlig grad besøges af turister. En sådan tilladelse kan dog ikke gives til åbningstider, der ligger efter kl. 20 på ugens 5 første dage og efter kl. 16 på lørdage.

Det kan bestemmes, at tilladelsen ikke skal gælde butikker, der fører nærmere bestemte varer. Som eksempel kan nævnes ferske fødevarer. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter den nye bestemmelse skal kunne indbringes for Butikstids-Ankenævnet, der i dag behandler ankesager vedrørende åbningstider i bl.a. sommerhusområder.

I øvrigt er der foreslået nogle mindre ændringer i butikstidsloven, og om disse ændringer henviser jeg til lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Det er min opfattelse, at de foreslåede ændringer ikke går videre end, at det skulle være muligt at nå til bred enighed herom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige og af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forstærket indsats mod langvarig ledighed).

(Lovforslag nr. L 258).

Med stemmer fra regeringspartierne og Det Radikale Venstre blev en ny arbejdstilbudsordning vedtaget den 21. juni 1985 (lov nr. 291). Der skete herved et betydningsfuldt skift i beskæftigelsespolitikken, idet ledige, som har udnyttet første arbejdstilbud, i tilfælde af fornyet ledighed kan vælge en uddannelse med uddannelsesydelse eller begynde som selvstændige med iværksætterydelse.

Det blev vedtaget, at forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1986-87.

Med henblik på at indhente erfaringer om ordningerne er der gennemført en spørgeskemaundersøgelse af Socialforskningsinstituttet og en undersøgelse af ordningernes administration af konsulentfirmaet T. Bak-Jensen. Videre har Arbejdsdirektoratet udarbejdet en registerundersøgelse, der omfatter en bearbejdning af statistisk materiale om de ledige.

Disse omfattende undersøgelser blev offentliggjort i februar 1987.

For at sikre rimelig tid til at overveje, hvorledes de nye ordninger med uddannelsesydelse og iværksætterydelse kan revideres til gavn for de ledige, indgik regeringen og Det Radikale Venstre i foråret 1987 en aftale om at foreslå, at forslag til lov om revisionen af ordningen blev udskudt til folketingssamlingen 1987-88.

Aftaleparterne var enige om, at udskydelsen af lovrevisionen ikke måtte stille de ledige i en usikker situation. Derfor skulle der gives et ekstra arbejdstilbud til ledige, som har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1986.

Lovforslaget om udskydelse af lovrevisionen og det ekstra arbejdstilbud blev vedtaget af et bredt flertal af Folketinget som lov nr. 368 af 10. juni 1987.

I december 1987 er der mellem regeringen og Socialdemokratiet opnået enighed om, at reglerne om de forlængede dagpenge ophæves pr. 1. januar 1989. Indtil dette tidspunkt skal der sikres dispensationsmulighed fra gældende bestemmelser om arbejdstilbud, således at de ledige, der er eller inden 1. januar 1989 ville kom-